

עת"א 17645/07/22 - ולים מאתיוס, נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בחיפה

31 יולי 2022

עת"א 17645-07-22 מאתיוס(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

ולים מאתיוס,
ע"י ב"כ עו"ד יגאל טרובמן (סניגוריה ציבורית)

נגד
המשיב
שירות בתי הסוהר

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

העותר הגיש עתירת אסיר במסגרתה הוא מלין נגד ההחלטה להחזיקו בכלא דמון ולא להעבירו לכלא אחר.

העותר הינו שפוט פלילי המרצה עונש מאסר בפועל של 4 שנים החל מתאריך 14.01.21, לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירות של קבלת דבר במרמה, התחזות בצוותא, גניבה בצוותא, איומים בצוותא, הפרת הוראה חוקית, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. זהו מאסרו ה-7. מוגדר כטעון הגנה המוחזק בתנאי הפרדה.

העותר טוען כי בעבר הגיש עתירה נגד ההחלטה להמשיך להחזיקו בכלא דמון והמשיב הודיע כי הוחלט להעבירו לכלא השרון ולכן נמחקה העתירה. העותר הועבר לכלא השרון שם שהה עד לאמצע חודש יוני 22' עת הוחלט להחזירו לכלא דמון. נטען כי החלטת המשיב להחזירו לכלא דמון מעמידה אותו בסיכון ממשי לפגיעה מצד אסירים אחרים איתם הוא מסוכסך. כן נטען כי הוא נתון בצינוק לשם הגנה עליו וחשש לפגיעה בו על ידי אסירים אחרים ואמצעי זה אינו מידתי שכן הוא פוגע בעותר מעבר לנדרש. נטען כי תנאי הכליאה בכלא דמון מקשים על מצבו הבריאותי של העותר והוא מבקש להורות על העברתו לכלא אחר.

המשיב טוען כי בתאריך 27.07.22 החליטה ועדת העברות ארצית על דחיית בקשתו של העותר להעברתו מכלא דמון, זאת בשל התנהלותו השלילית ברובד הגלוי והסמוי. כן הוחלט כי האסיר המסוכסך עם העותר יועבר לכלא אחר, כך שניתן יהיה לשלב את העותר באגף בכלא דמון. נטען כי שיבוץ אסירים בבתי הסוהר השונים נמצא בליבת שיקול הדעת של המשיב ולאסיר אין זכות קנויה לרצות עונשו בבית סוהר מסוים. בשיבוץ אסירים נשקלים מחד שיקולי נוחות האסיר ומאידך שיקולים של שמירה על הסדר, הביטחון וחיי אסירים, כאשר כף המאזניים תטה לטובת האחרונים. נטען כי לעותר חמ"ן בדבר התנהגות שלילית בריצוי מאסרו ורק לאחרונה נדון בהליך משמעתי ל-7 ימי בידוד בגין החזקת חפץ שאינו רשאי להחזיקו והפרת הסדר והמשמעת. נטען כי בהתאם לחו"ד רופאת הכלא מבחינה רפואית אין מגבלות

רפואיות שאינן מאפשרות החזקתו של העותר בכלא דמון. נטען כי נשקלו כל השיקולים הרלוונטיים והמקצועיים ומדובר בעותר שהועבר לכלא דמון לאחר שצבר חמ"ן שלילי רב, סכסוכים ואף הודח מהמחלקה הטיפולית בכלא השרון בשל התנהלות שלילית וחריגה. נטען כי מדובר בהחלטה סבירה שהתקבלה בהליך תקין ומשיקולים מקצועיים וראויים ואין מקום להתערב בה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין שיבוצו של העותר בכלא דמון, שכן לא נפל בהחלטה פגם המצדיק התערבות.

בכל הנוגע להחלטה בדבר קביעת מתקן הכליאה בו ישהה אסיר מסורה למשיב הסמכות ושיקול הדעת ורק במקרים חריגים יתערב ביהמ"ש בסמכויות שב"ס לעניין זה. למשיב שיקול דעת מרבי בכל הנוגע למקום מאסרו של האסיר, כגוף שאחראי על הביטחון, המשמעת והאבטחה בבית הסוהר [רע"ב 5695/19 **איסקוב נ' שב"ס** (08.09.2019); רע"ב 8858/15 **סיבוני נ' שב"ס** (03.08.2016); רע"ב 1460/11 **אבוטבול נ' שירות בתי הסוהר** (12.06.2011)]. לצד זאת יש לזכור כי על המשיב, ככל רשות שלטונית, מוטלת החובה להפעיל סמכותו באופן סביר ומשיקולים ענייניים בלבד ולאסיר, ככל אדם, יש זכות כי ההחלטה של הרשות בעניינו לא תתקבל משיקולים זרים ולא תפלה אותו לרעה [רע"ב 8858/15 הנ"ל].

בענייננו לא מצאתי בסיס לטענות העותר בדבר חוסר סבירות ההחלטה של המשיב בנוגע לשיבוצו של העותר. מהחומר המודיעיני שהוצג בפני ביהמ"ש עולה כי במהלך שהותו של העותר במאסר הוא צבר חמ"ן שלילי ועדכני, לדוגמא דו"ח ידיעה 4089028, דו"ח ידיעה 4087909 ודו"ח ידיעה 4058169, המצביעים על התנהלות שלילית של העותר, חוסר קבלת כללי המסגרת ואי לקיחת אחריות למעשיו. העותר אף היה מעורב בקטטה עם אסיר אחר ונתפסו עליו חפצים אסורים ונראה כי העותר ככל הנראה אינו מבין את השלכות מעשיו. החומר שהוצג לביהמ"ש מצביע הן על התנהגותו השלילית של העותר והן על הסיכונים הנשקפים לו, המהווים שיקולים שעל המשיב לשקול בעת שיבוצו של העותר במתקן כליאה ובאגף מתאים.

לאור המפורט, ניתן לקבוע כי החלטת המשיב סבירה ומבוססת על תשתית ראיות מנהליות סבירות ושיקולים ענייניים. על כן, ומאחר שמדובר בשיקולים שנמצאים בליבת שיקול הדעת של המשיב, כגוף שאחראי על הביטחון והמשמעת בבתי הסוהר, הגוברים במקרה זה על שיקולי נוחות של העותר, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטה לעניין העברתו של העותר לכלא דמון והעתירה בעניין זה נדחית.

יצוין כי גם טענות העותר לבעיות ומגבלות רפואיות נבדקו וניתנה חוו"ד רופאת הכלא המעידה על כך שהטענות נבדקו, שהעותר קיבל טיפול מתאים לבעיותיו הרפואיות ונמצא שאין הצדקה רפואית לטענותיו. על כן, גם בעניין זה לא מצאתי מקום להתערב.

נבהיר כי אם יחול שינוי במצבו הרפואי וכן אם ישתנו הנסיבות הן בנוגע להחזקתו של העותר בכלא דמון והן בנוגע

לאפשרויות העברתו למתקן כליאה אחר כי אז ישקלו גורמי שב"ס, בהתאם לסמכותם, את מכלול הנסיבות בעניינו. אבהיר, למען הסר ספק, כי אינני מביע כל עמדה בנוגע להחלטות עתידיות בעניינו של העותר, בין אם בהיבט הרפואי, המסור להחלטת גורמי הרפואה של שב"ס, ובין אם בהיבט המנהלי של ניהול הכליאה.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, בסיכומי של דבר, לא מצאתי כי נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט. העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ג' אב תשפ"ב, 31 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא